

Sygn. akt XII Ga 199/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy – Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący- Sędzia: SO Bożena Cincio-Podbiera

Sędzia: SO Janusz Beim (spr.)

Sędzia: SR del. Kamila Wójcik

Protokolant: st.sekr.sądowy Paweł Sztwiertnia

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r.

na rozprawie

sprawy z urzędu

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

o zmianę wpisu

na skutek apelacji wniesionej przez uczestnika od postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 17 września 2014 r. sygn. akt KR XII Ns-Rej KRS 018799/14/793

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 września 2014 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie Wydział XII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, w sprawie wszczętej z urzędu, przy uczestnictwie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. dokonał wpisów w stosownych rubrykach KRS rejestru prowadzonego dla uczestnika. Sąd wykreślił wspólnika M. R., a ujawnił wspólnika (...) spółka z ograniczona odpowiedzialnością. Sąd Rejestrowy zobowiązał nadto zarząd uczestnika do dołączenia nowej listy wspólników w terminie 14 dni pod rygorem wszczęcia postępowania przymuszającego.

Sąd uzasadnił swoje postanowienie tym, że wspólnik M. R. powiadomił Sąd o zbyciu w dniu 10.06 2014 r. swoich 80 udziałów, przedłożył oryginał umowy sprzedaży i pismo skierowane do spółki informujące o umowie. Sąd podkreślił, że zgodnie z treścią umowy do zbycia udziałów nie było potrzeby zgody organu spółki. Nadto Sąd podkreślił, że nie wszczywał postępowania przymuszającego spółkę do uskutecznienia wpisu bowiem poprzednie postępowania w celu wymuszenia wpisu nie przynosiły rezultatu, a grzywny nałożone na członków zarządu okazały się bezskuteczne. Wskazał Sąd na zasady wynikające z treści art. 24 ust ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

W apelacji od powyższego postanowienia uczestnik zarzucił:

- naruszenie art. 23 ustawy o KRS poprzez przyjęcie, że przedłożony dokument (umowa zbycia udziałów) stanowi podstawę do wpisu mimo, że jest dotknięta bezskutecznością z uwagi na brak zgody wspólników na sprzedaż,

- naruszenie art. 24 ustawy o KRS poprzez wszczęcie postępowania z urzędu i dokonanie wpisu mimo braku podstaw do wszczęcia,

- naruszenie art. 133 § 2a kpc poprzez skierowanie korespondencji na nieaktualny adres siedziby spółki (nowy adres został zgłoszony do KRS).

Podnosząc powyższe zarzuty uczestnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i wykreślenie dokonanych wpisów.

W uzasadnieniu swojej apelacji uczestnik w szczególności podkreślił fakt kierowania korespondencji sądowej na niewłaściwy adres. Nadto wskazał na brzmienie § 14 umowy spółki podnosząc, że na zbycie udziałów winna wyrazić zgodę zgromadzenie wspólników, a zbywający wspólnik o taką zgodę nie wystąpił. Wskazał przy tym uczestnik na stanowisko prezentowane w judykaturze (wyrok SN z dnia 9.02.2007 r. III CSK 311/06).

Uczestnik stanowczo podkreślił również, że nie było podstaw do wszczęcia postępowania z urzędu. Spółka nie otrzymała od Sądu Rejestrowego żadnego wezwania do ujawnienia zmian w KRS.

Natomiast kierowanie korespondencji na niewłaściwy adres uniemożliwiło spółce podjęcie ochrony jej praw.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest uzasadniona i musi prowadzić do uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Zasadny jest zarzut najdalej idący, jakkolwiek został on wyartykułowany w istocie w końcowej części uzasadnienia apelacji. Racje ma apelująca spółka, że Sąd Rejestrowy uniemożliwił uczestnikowi ochronę jego praw, a tym samym postępowanie dotknięte jest nieważnością (stosownie do zasady wynikającej

z treści art. 379 pkt. 5 kpc w zw. z art. 7 ustawy o KRS). Jak wynika z analizy akt rejestrowych spółka w dniu 11.09.2013 r. złożyła wniosek o dokonanie zmiany wpisów w rejestrze. Zmiany miały dotyczyć min. adresu siedziby. Nowy adres siedziby został podany w formularzach jak również w treści aktu notarialnego z dnia 19.03.2013 r. sporządzonego przez not. M. R.. Wniosek ten zarządzeniem z dnia 17.09.2013 r. został zwrócony. Po nieskutecznym doręczeniu zarządzenia na stary adres, zarządził doręczenie na adres siedziby podany we wniosku tj. ul. (...). Zarządzenie o zwrocie uprawomocniło się. Następnie wniosek o ujawnienie zmian został ponowiony i postanowieniem z dnia 29.11.2013 r. zmiany te ujawniono. Jak wynika z treści zapisku urzędowego zamieszczonego na k. 1016 dokonując wpisu wykorzystano dokumenty dołączone do pierwotnego wniosku z dnia 11.09.2013 r. Odpis tego postanowienia został skutecznie doręczony na nowy adres.

Pismo M. R. informujące Sąd Rejestrowy o zbyciu udziałów na rzecz spółki (...) zostało wniesione do Sądu w dniu 16.06 2014 r. (karta 860 IV tomu akt rejestrowych, jedynie na marginesie należy zaznaczyć, że kolejne karty tego tomu akt zawierają wnioski i czynności Sądu z roku 2012 r. – od karty 869 do karty 943).

W tych okolicznościach stwierdzenie Sądu I instancji, iż nie było możliwości wszczęcia postępowania przymuszającego, a to z uwagi na bezskuteczność wcześniejszych takich postępowań, nie może się ostać. Po otrzymaniu informacji o zmianie w składzie osobowym wspólników (w dniu 16.06 2014 r.) obowiązkiem Sądu Rejestrowego było wszczęcie postępowania przymuszającego. Rzeczą Sądu było dokonywanie prawidłowych doręczeń, zgodnie z danymi wynikającymi z dokumentów zalegających w aktach rejestrowych. Sądowi zanany był nowy adres siedziby spółki, nadto niepowodzenie wcześniejszych postępowań przymuszających nie może być co do zasady argumentem, że Sąd jest zwolniony z obowiązku ich wszczynania jeżeli zachodzi taka konieczność. Niewątpliwie ujawnienie zmiany w składzie wspólników spółki w rejestrze sądowym ma charakter deklaracyjny, nie zmienia to

jednak faktu, że spółka zawsze jest uczestnikiem postępowania (por art. 694³ § 2 kpc, oczywiście dotyczy to również postępowania wszczętego z urzędu). Zatem niepowiadomienie spółki o wszczęciu postępowania z urzędu, dokonanie wpisu bez umożliwienia spółce zajęcia stanowiska w sprawie naruszyło jej prawa tak dalece, że postępowanie w tym przedmiocie musi być zakwalifikowane jako postępowanie dotknięte nieważnością w rozumieniu wcześniej wskazanej normy.

Ta przyczyna jest wystarczającą do uchylenia zaskarżonego postanowienia. Nie ma zatem potrzeby dokonywania szerszej analizy zarzutów zgłoszonych w apelacji. Zasadność zarzutu naruszenia art. 133 § 2a kpc została w istocie omówiona w niniejszym uzasadnieniu. To, czy istotnie Sąd Rejestrowy winien wszcząć postępowanie przymuszające zgodnie z art. 24 ustawy o KRS zależało od reakcji spółki po ewentualnym wezwaniu do ujawnienia danych związanych z zawarciem umowy zbycia udziałów. Dlatego zarzut naruszenia art. 24 ustawy o KRS nie jest trafny, jakkolwiek wskazano już, że

Sąd I instancji procedował w sposób wadliwy. Natomiast ocena materialna dokumentu dołączonego do zgłoszenia zbycia udziałów, wg zasad wynikających z treści art. 23 ustawy o KRS winna nastąpić po zaznajomieniu się ze stanowiskiem spółki, z treścią umowy itp. Niewątpliwie w treści

§ 14 lit. d umowy spółki jest mowa o kompetencji zgromadzenia wspólników

w przedmiocie zbycia udziałów. W ocenie Sądu Okręgowego to prerogatywą Sądu I instancji jest ocena tych postanowień umowy z punktu widzenia celu postępowania w przedmiocie ujawnienia zmian w KRS.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o zasady wynikające z treści art. 386 § 2 kpc w zw. z art. 7 ustawy o KRS należało orzec jak w sentencji. Sąd II instancji nie wyrzekął o zniesieniu postępowania w zakresie dotkniętym nieważnością, albowiem nie było takiej potrzeby bowiem czynności Sądu ograniczyły się jedynie do wydania uchylonego postanowienia.

Zatem przy ponownym rozpoznaniu Sąd I instancji uwzględni wymogi proceduralne, o których w uzasadnieniu wspomniano oraz merytoryczne stanowisko uczestnika, zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 23 ustawy o KRS i odpowiednich regulacji kpc.

Na marginesie jedynie należy dodać, że z przyczyn oczywistych Sąd II instancji w ramach postępowania rejestrowego nie jest władny orzekać reformatoryjnie (por art. 694⁷ kpc).

S. ref. SSR D. Rzuchowska